



Dato: 12. oktober 2005
Kontor: Erhvervs- og Familiesammenføringskontoret
J.nr.: 2005/4111-183
Sagsbeh.: GAR
Fil-navn: Besvarelse – U 95

Besvarelse af spørgsmål nr. 95 stillet af Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 30. september 2005 (Alm. Del).

Spørgsmål:

”I hvor mange sager er der givet familiesammenføringstilladelse med henvisning til, at den herboende ægtefælle er beskæftiget indenfor områder omfattet af jobkort-ordningens positivliste, til trods for, at enten 24 års kravet eller tilknytningskravet ikke er opfyldt? Ministeriet bedes oversende en kopi af en sådan tilladelse i anonymiseret form.”

Svar:

Tilladelser til ægtefællesammenføring – med fravigelse af enten tilknytningskravet eller 24-årskravet på baggrund af, at den herboende ægtefælle er beskæftiget indenfor et område omfattet af Positivlisten – er ikke registreret selvstændigt i Udlændingeregisteret, og det er derfor ikke muligt at besvare spørgsmålet gennem et særtræk fra Udlændingeregisteret.

Udlændingestyrelsen har på baggrund af en rundspørge blandt kontorcheferne i de af Udlændingestyrelsens kontorer, der behandler sager om familiesammenføring oplyst, at dispensationsordningen skønsmæssigt har fundet anvendelse i et meget begrænset antal sager. Efter styrelsens bedste skøn er der i alt tale om færre end ti sager om året. Heri indgår et antal sager, hvor den herboende er ansat i statens tjeneste og varetager en stilling af en sådan karakter, at hensyn af udenrigs- og sikkerhedspolitisk karakter taler imod at henvise den pågældende til at tage ophold i udlandet med sin ægtefælle.

Der vedlægges i anonymiseret form en afgørelse, hvor den praksis, der beskrives i notatet af 26. maj 2003, har fundet anvendelse. Det fremgår af afgørelsen, at opholdstilladelsen er betinget af, at tilknytningskravet i udlændingelovens § 9, stk. 7, er opfyldt. Det fremgår ikke af afgørelsen, på hvilket grundlag Udlændingestyrelsen

har anset tilknytningskravet for opfyldt. Dette skyldes princippet om, at afgørelser, hvor parten får fuldt medhold, ikke nødvendigvis skal nærmere begrundes, jf. forvaltningslovens § 22.